

УДК 342.9

ПОНЯТТЯ, ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ТА ПОВНОВАЖЕНЬ ПОСАДОВОЇ ОСОБИ НАЦІОНАЛЬНОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО БЮРО ІНТЕРПОЛУ УКРАЇНИ

Євгеній ПАНІОТОВ,

аспірант Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука,
заступник начальника Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України

АНОТАЦІЯ

У статті розглядається правовий статус працівників Національного центрального бюро Інтерполу України, зокрема поліцейських, державних службовців і цивільного персоналу Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України. Аналізуються положення законів України «Про Національну поліцію» та «Про Державну службу», що визначають відмінності у правовому статусі та повноваженнях працівників Національного центрального бюро Інтерполу. На основі науково-теоретичних положень адміністративного права визначаються особливості правового статусу працівників Національного центрального бюро Інтерполу України, що є характерними для всіх категорій посадових осіб Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції.

Ключові слова: правовий статус, НЦБ Інтерполу, Департамент міжнародного поліцейського співробітництва, Національна поліція України.

CONCEPT, PECULIARITIES OF ADMINISTRATIVE-LEGAL STATUS AND POWERS OF AN OFFICIAL OF THE NATIONAL CENTRAL OFFICE OF INTERPOL OF UKRAINE

Yevhenii PANIOTOV,

Postgraduate Student of International University of Economics and Humanities named after Academician Stepan Demianchuk,
Deputy Head of Department of International Police Cooperation of National Police of Ukraine

SUMMARY

In the article there are considered a legal status of a staff of INTERPOL National Central Bureau in Ukraine, namely policemen, state employees and civil servants of Department of International Police Cooperation of National Police of Ukraine. Author analyses the content of laws of Ukraine "On National Police" and "On State Service" in which there are indicated differences between legal status and competences of officials of INTERPOL National Central Bureau. Besides, on the base of scientific-theoretical researches in the field of administrative law there are considered the distinctive features of legal status of all personnel of INTERPOL National Central Bureau of Ukraine, which relate to all existent categories of employees of Department of International Police Cooperation of National Police of Ukraine.

Key words: Legal Status, NCB INTERPOL, Department of International Police Cooperation, National Police of Ukraine.

Постановка проблеми. Правовий статус працівників Національного центрального бюро Інтерполу України (далі – НЦБ Інтерполу), а також обсяг їх повноважень значною мірою визначає якість та ефективність міжнародного співробітництва правоохоронних органів країни у протидії транснаціональній злочинності.

Актуальність теми дослідження підтверджується значним інтересом і науковців, і правоохоронців-практиків до діяльності Міжнародної організації кримінальної поліції (далі – МОКП) – Інтерполу в цілому та вимогами сьогодення щодо запровадження високих стандартів роботи у галузі міжнародного правоохоронного співробітництва.

Стан дослідження. Питання діяльності МОКП – Інтерпол, а також НЦБ Інтерполу досліджувалися багатьма науковцями, які представляють різні галузі юриспруденції. Серед них: О.М. Бандурка, Я.М. Бельсон, О.І. Виноградова, Л.Н. Галенська, Є.А. Говійко, І.І. Карпец, В.С. Кузьмічов, О.І. Леженіна, Є.Г. Ляхов, В.В. Меркушин, В.С. Овчинський, В.П. Панов, С.Т. Пунь, К.С. Родіонов, В.І. Самарін, В.Б. Смелік та багато інших. Тим не менше, сьогодні в літературі відсутні актуальні дослідження адміністратив-

но-правового статусу працівників НЦБ Інтерполу, що стосується періоду вже після реформи Міністерства внутрішніх справ у 2015 р. та утворення Національної поліції.

Метою і завданням статті є дослідження адміністративно-правового статусу працівників НЦБ Інтерполу України, зокрема Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України.

Викладення основного матеріалу. Коли ми говоримо про правовий статус і повноваження посадової особи НЦБ Інтерполу, ми маємо на увазі права, обов'язки, повноваження і компетенцію посадової особи центрального органу виконавчої влади – Національної поліції України, органу, який, згідно з Положенням про Національну поліцію, здійснює представництво та забезпечує виконання зобов'язань України в Міжнародній організації кримінальної поліції – Інтерполі [1]. Відповідно, посадовими особами НЦБ Інтерполу України, на наш погляд, слід розглядати працівників Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва – структурного підрозділу Національної поліції України, на який безпосередньо покладається виконання зобов'язань України, що випливають із членства в Інтерполі.

Тобто, оскільки працівники НЦБ Інтерполу є працівниками структурного підрозділу центрального органу виконавчої влади, їх правовий статус і повноваження ми розглядатимемо у розрізі державної служби.

Слід відзначити, що поняття державної служби можна розглядати у двох аспектах – в широкому розумінні як теоретичне поняття, що визначає належність працівників до органів державної влади, і у вузькому розумінні – у контексті положень Закону України «Про Державну службу».

Так, згідно зі ст. 1 Закону України «Про Державну службу», державна служба – це публічна, професійна, політично неупереджена діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави [2].

Питання державної служби та правового статусу державних службовців та інших категорій посадових осіб центральних органів виконавчої влади, правоохоронних органів тощо достатньо широко висвітлені в науковій юридичній літературі. Наприклад, ми згодні з визначенням державної служби, запропонованим В.Я. Малиновським, котрий зазначає, що державна служба є державним правовим і соціальним інститутом, який здійснює в рамках своєї компетенції реалізацію цілей і функцій органів влади й управління шляхом професійного виконання службовцями своїх посадових обов'язків і повноважень, що забезпечують взаємодію держави та громадян у реалізації їх інтересів, прав та обов'язків [3, с. 427]. В.Я. Малиновський пропонує таку класифікацію видів державної служби: загальнофункціональна – служба в органах представницької, виконавчої, судової влади; спеціалізована – служба в органах внутрішніх справ, державної безпеки, прокуратури, збройних силах, митниці, податкових органах тощо; цивільна – в державних закладах освіти, науки, вищої школи, культури, охорони здоров'я, промисловості тощо [3, с. 436].

Тепер, відповідно до поставленого завдання, розглянемо безпосередньо правовий статус і повноваження працівників НЦБ Інтерполу України (Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України) як посадових осіб центрального органу виконавчої влади.

У Законі України «Про Національну поліцію», а саме у ст. 22, передбачені повноваження керівника Національної поліції приймати на службу, призначати на посади та звільняти поліцейських, державних службовців, працівників поліції [4].

Відповідно, в організаційно-штатній структурі Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва, а також рядом інших наказів НПУ щодо внесення змін до зазначеної організаційно-штатної структури передбачені посади: а) поліцейських; б) державних службовців; в) працівників поліції, зокрема цивільного персоналу.

Таким чином, правовий статус працівників НЦБ Інтерполу України визначається законодавством України, що регламентує питання діяльності, зокрема прав, обов'язків, повноважень поліцейських, державних службовців, а також працівників у рамках Кодексу Законів про працю.

Відповідно до ст. 17 Закону України «Про Національну поліцію», поліцейським є громадянин України, який склав Присягу поліцейського, проходить службу на відповідних посадах у поліції і якому присвоєно спеціальне звання поліції [4].

Правовий статус поліцейського регламентується відповідними статтями Закону України «Про Національну поліцію». Зокрема, ст. 18 цього закону визначені обов'язки поліцейського серед яких – неухильне дотримання положень законодавства України та Присяги поліцейського, професійне виконання своїх службових обов'язків відповідно до вимог нормативно-правових актів, посадових (функціональних) обов'язків, наказів керівництва, повага і

дотримання прав і свобод людини, збереження інформації з обмеженим доступом та ін. [4].

Наказом МВС України від 12 липня 2017 р. № 586 затверджена Кваліфікаційна характеристика професії 5162 «Поліцейський (за спеціалізацією)», де вже на відомчому рівні визначені завдання, обов'язки та повноваження поліцейського, його права, кваліфікаційні вимоги до нього та ін. [5]. На наш погляд, в указаному документі деталізовані, уточнені положення, визначені в Законі України «Про Національну поліцію», що стосуються поліцейської роботи із забезпечення публічної безпеки, але ми детально на цьому не зупинятимемося.

Зробимо попередній висновок про те, що, на наш погляд, вищевказані положення Закону України «Про Національну поліцію» є загальними для всіх поліцейських Національної поліції України і визначають у т. ч. і правовий статус тих, які займають посади в НЦБ Інтерполу – Департаменті міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України.

У Розділі IV Закону України «Про Національну поліцію», зокрема у ст. 23, визначаються повноваження поліції. Так, пп. 1–5 ст. 23 цього закону передбачено, що поліція, відповідно до покладених на неї завдань: 1) здійснює превентивну та профілактичну діяльність, спрямовану на запобігання вчиненню правопорушень; 2) виявляє причини й умови, що сприяють вчиненню кримінальних та адміністративних правопорушень, вживає у межах своєї компетенції заходів для їх усунення; 3) вживає заходів з метою виявлення кримінальних, адміністративних правопорушень; припиняє виявлені кримінальні й адміністративні правопорушення; 4) вживає заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб і публічній безпеці, що виникли внаслідок учинення кримінального, адміністративного правопорушення; 5) здійснює своєчасне реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події [4].

НЦБ Інтерполу і його працівники, зокрема поліцейські, безпосередньо не здійснюють вищезазначені повноваження. Тим не менше, працівники НЦБ Інтерполу, відповідно до функціональних обов'язків, Положення про Департамент міжнародного поліцейського співробітництва, Положення про Національну поліцію, уповноважені забезпечувати взаємодію між правоохоронними органами України, у т. ч. поліцією, та іноземних держав із відповідних питань. Наприклад, НЦБ Інтерполу уповноважено інформувати правоохоронні органи іноземних держав про виїзд на їх територію з України осіб, що схильні до вчинення кримінальних правопорушень або мають намір їх вчинити; також НЦБ Інтерполу уповноважене надавати відповідним правоохоронним органам України, у т. ч. іншим поліцейським підрозділам, інформацію про прибуття небезпечних осіб з-за кордону, або про злочини, що готуються, якщо така інформація стане відомою в процесі співробітництва з іноземними НЦБ Інтерполу або правоохоронними органами іноземних держав. Тобто, працівники НЦБ Інтерполу уповноважені розглядати запити правоохоронних органів, поліції України та іноземних держав із відповідних питань, вони уповноважені інформувати українські й іноземні підрозділи про такі загрози, працівники НЦБ Інтерполу України уповноважені вступати у взаємодію з працівниками правоохоронних органів України та іноземних держав з питань таких загроз, щодо міжнародних переміщень осіб, які становлять небезпеку тощо.

Пп. 6 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію» передбачено, що поліція «здійснює досудове розслідування кримінальних правопорушень у межах визначеної підслідності» [4]. Поліцейські, які займають посади в НЦБ Інтерполу України, не уповноважені безпосередньо здійс-

новати досудове розслідування, проте вони уповноважені організувати взаємодію або обмін інформацією між слідчими України та відповідними слідчими/детективами інших країн із питань досудового розслідування. Ми підкреслюємо, що поліцейський/посадова особа НЦБ Інтерполу не здійснює досудового розслідування кримінального правопорушення, проте уповноважений законодавством забезпечувати міжнародне співробітництво слідчого в рамках кримінального провадження. Більш того, на практиці такі повноваження полягають не лише в формальному обміні листами, а й, в окремих випадках, особистому спілкуванні з іноземними слідчими/детективами, узгодженні тих чи інших питань в рамках виконання запитів і т. ін.

Пп. 7 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію» передбачено, що поліція «розшукує осіб, які переховуються від органів досудового розслідування, слідчого судді, суду, ухиляються від виконання кримінального покарання, пропали безвісти, та інших осіб у випадках, визначених законом» [4].

У контексті цього повноваження поліції варто підкреслити, що питання розшуку осіб на міжнародному рівні є, на наш погляд, чи не центральним питанням міжнародного співробітництва саме каналами Інтерполу, що реалізується правоохоронними органами як України, так й інших країн. Чому?! Вказане виходить із, по-перше, якості наявних міжнародно-правових механізмів співробітництва щодо розшуку осіб на міжнародному рівні, що запроваджені в рамках Інтерполу. По-друге, це телекомунікаційні технології, що дозволяють країнам-членам Інтерполу гармонічно взаємодіяти у відстеженні, встановленні, затриманні та подальшій видачі правопорушників (злочинців). Це міжнародно-правові аспекти. Тим не менш, їх не можна не згадати.

Працівники НЦБ Інтерполу, згідно з українським законодавством та функціональними обов'язками, уповноважені розглядати запити правоохоронних органів України, опрацювати матеріали щодо оголошення осіб у міжнародний розшук, вносити та корегувати інформацію про розшук осіб в інформаційній системі Інтерполу, взаємодіяти зі слідчими, оперативними працівниками правоохоронних органів України, а також працівниками правоохоронних органів іноземних держав із питань оголошення осіб у міжнародний розшук, здійснення заходів, пов'язаних із встановленням місцезнаходження таких осіб, їх затримання, взяття під варту і т. ін. Працівники НЦБ Інтерполу уповноважені розглядати запити про розшук осіб, які надходять від НЦБ Інтерполу інших країн, готувати матеріали щодо встановлення місцезнаходження, затримання таких осіб в Україні згідно з українським законодавством.

Тобто, працівники НЦБ Інтерполу мають повноваження як готувати офіційні матеріали у питаннях розшуку осіб на міжнародному рівні, так і здійснювати безпосереднє робоче співробітництво з працівниками правоохоронних органів України та іноземних держав. Іншими словами, працівники НЦБ Інтерполу, хоч і не здійснюють оперативно-розшукову діяльність, на що поліція уповноважена пп. 26 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію», проте на підставі адміністративно-правових актів у межах своєї компетенції опрацюють матеріали, що пов'язані із оперативно-розшуковою діяльністю у питаннях розшуку осіб, а також з інших питань протидії злочинності.

Пп. 10 ст. 23 цього закону передбачено, що поліція «вживає заходів для забезпечення публічної безпеки і порядку на вулицях, площах, у парках, скверах, на стадіонах, вокзалах, в аеропортах, морських та річкових портах, інших публічних місцях» [4]. У свою чергу, працівники НЦБ Інтерполу, хоч і не здійснюють безпосередньо роботу, пов'язану із забезпеченням публічної, громадської

безпеки, проте, згідно із законодавством, системно, тобто на постійній основі, здійснюють обмін інформацією з правоохоронними органами іноземних держав у питаннях забезпечення безпеки міжнародних спортивних та інших масових заходів. Наприклад, щодо міжнародних переміщень уболівальників, які відвідують міжнародні футбольні матчі за кордоном, можливих загроз порушення безпеки громадян до, під час і після проведення футбольних матчів (біжок і т. ін.). Останніми роками була запроваджена практика супроводження поліцейськими українських уболівальників, що виїжджають на футбольні матчі за кордон, а також приймання в Україні делегацій поліції інших держав, які супроводжують уболівальників зі своїх країн. Мета таких заходів – вжиття за кордоном оперативних заходів щодо попередження і своєчасного припинення правопорушень, якісна взаємодія з поліцією країни, де проводиться спортивний захід. Працівники НЦБ Інтерполу залучаються до цієї роботи.

У свою чергу, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про Державну службу», державний службовець – це громадянин України, який займає посаду державної служби в органах державної влади, іншому державному органі, його апараті, одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій такого державного органу, а також дотримується принципів державної служби [2].

Що стосується правового статусу державних службовців, то він визначається Розділом II Закону України «Про Державну службу». Так, у ст. 7 цього визначені права державних службовців, серед яких, наприклад, право на повагу до своєї особистості, чітке визначення посадових обов'язків, належні для роботи умови служби, оплату праці, відпустки, професійне навчання тощо [2].

Ч. 2 цієї статті Закону визначено, що державні службовці також реалізують інші права, визначені у положеннях про структурні підрозділи державних органів і посадових інструкціях, затверджених керівниками державної служби в цих органах [2].

Обов'язки державного службовця регламентовані в ст. 8 Закону України «Про Державну службу». Зокрема, державний службовець зобов'язаний: 1) дотримуватися Конституції та законів України, діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; 2) дотримуватися принципів державної служби та правил етичної поведінки; 3) поважати гідність людини, не допускати порушення прав і свобод людини та громадянина; 4) з повагою ставитися до державних символів України; 5) обов'язково використовувати державну мову під час виконання своїх посадових обов'язків, не допускати дискримінацію державної мови і протидіяти можливим спробам її дискримінації; 6) забезпечувати в межах наданих повноважень ефективне виконання завдань і функцій державних органів; 7) сумлінно і професійно виконувати свої посадові обов'язки; 8) виконувати рішення державних органів, накази (розпорядження), доручення керівників, надані на підставі та у межах повноважень, передбачених Конституцією та законами України; 9) додержуватися вимог законодавства у сфері запобігання і протидії корупції; 10) запобігати виникненню реального, потенційного конфлікту інтересів під час проходження державної служби; 11) постійно підвищувати рівень своєї професійної компетентності й удосконалювати організацію службової діяльності; 12) зберігати державну таємницю та персональні дані осіб, що стали йому відомі у зв'язку з виконанням посадових обов'язків, а також іншу інформацію, яка, відповідно до закону, не підлягає розголошенню; 13) надавати публічну інформацію в межах, визначених законом [2].

У вказаній статті також зазначено, що державні службовці виконують також інші обов'язки, визначені у положеннях про структурні підрозділи державних органів та посадових інструкціях, затверджених керівниками державної служби в цих органах.

Як бачимо, в Законі України «Про Державну службу» зазначені загальні права й обов'язки державних службовців і визначається, що, згідно зі ст. 7 і 8, права й обов'язки державних службовців визначаються в положеннях про структурні підрозділи та посадових інструкціях (функціональних обов'язках).

Третьою категорією працівників НЦБ Інтерполу є працівники поліції – цивільний персонал, який працює на підставі трудового колективного договору відповідно до Кодексу законів про працю.

Таким чином, в НЦБ Інтерполу ми маємо три основні категорії посадових осіб із відмінностями у правовому статусі – поліцейські, державні службовці, цивільний персонал. Однак ці відмінності знаходяться лише в розрізі нормативно-правового регулювання, зокрема саме законодавчого регулювання, питання порядку призначення на посаду, проходження служби, оплати праці, надання відпусток, соціальних гарантій, звільнення, пенсійного забезпечення, а також основних, на наш погляд, базових прав, обов'язків, повноважень. Крім того, посадові особи НЦБ Інтерполу, які є поліцейськими, на відміну від державних службовців і працівників поліції цивільного персоналу, можуть залучатися до несення служби із забезпечення публічної безпеки, мають закріплену за ними табельну вогнепальну зброю тощо.

Тобто вищезазначеними адміністративними нормативно-правовими актами визначається правовий статус всіх посадових осіб Національної поліції України.

Однак правовий статус поліцейських, державних службовців, працівників поліції цивільного персоналу також визначається: а) положеннями про структурні підрозділи, де вони працюють; б) функціональними обов'язками; в) іншими нормативно-правовими актами, що регулюють окремі питання діяльності відповідного структурного підрозділу. Такі нормативні документи визначають особливості адміністративно-правового статусу посадових осіб кожного структурного підрозділу Національної поліції і НЦБ Інтерполу – Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва.

Особливість правового статусу посадових осіб НЦБ Інтерполу полягає в наявності специфічних повноважень, що безпосередньо стосуються питань організації міжнародного співробітництва правоохоронних органів України в рамках МОКП – Інтерпол, відповідні приклади ми наведемо далі.

Так, працівники НЦБ Інтерполу уповноважені працювати в інформаційній системі Інтерполу. Працівники інших підрозділів поліції, а також правоохоронних органів України можуть отримувати доступ до інформаційної системи Інтерполу, але це стосується тільки банків даних Інтерполу і тільки в режимі перегляду. У свою чергу, працівники НЦБ Інтерполу, відповідальні за технічні питання, є адміністраторами українського сегмента телекомунікаційної системи Інтерполу I-24/7. Вони, зокрема, уповноважені надавати доступ працівникам правоохоронних органів України до банків даних Інтерполу, здійснювати навчання щодо порядку й умов користування телекомунікаційною системою Інтерполу, визначати рівні доступу до банків даних Інтерполу українським правоохоронцям і т. ін.

Крім того, працівники НЦБ Інтерполу, до компетенції яких належить розгляд і опрацювання запитів у питаннях розслідування кримінальних правопорушень, уповноважені безпосередньо вносити інформацію до інформаційної системи Інтерполу, зокрема банків даних. Сьогодні на рівні

Генерального секретаріату Інтерполу закріплена процедура, згідно з якою працівники НЦБ Інтерполу краї-членів особисто вносять інформацію до банку даних Інтерполу щодо осіб, які розшукуються правоохоронними органами на міжнародному рівні. Вказане також стосується й України, у зв'язку з чим працівники НЦБ Інтерполу України особисто мають повноваження входити до інформаційної системи Інтерполу та створювати за встановленою формою інформаційну електронну картку (повідомлення) про розшук особи правоохоронними органами України. Це стосується всіх категорій осіб, обліки щодо яких ведуться в Генеральному секретаріаті Інтерполу: розшукуваних з метою арешту й екстрадиції, безвісти зниклих, осіб, щодо яких збирається інформація тощо.

Внесення інформації до інформаційної системи Інтерполу працівниками НЦБ Інтерполу регламентується Положенням про підрозділ, функціональними обов'язками працівників (на момент написання цього тексту на міжвідомчому рівні відбувається погодження Інструкції про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Інтерполу, де також закріплене відповідне повноваження працівників НЦБ Інтерполу).

У рамках організаційно-штатної структури в НЦБ Інтерполу відповідним чином розподілені повноваження посадових осіб різного рівня щодо внесення інформації до обліків Генерального секретаріату НЦБ Інтерполу. Якщо безпосередньо заповнення інформаційної форми про розшук особи в інформаційній системі Генерального секретаріату Інтерполу здійснює інспекторський склад працівників, то остаточне рішення про внесення інформації до банку даних Інтерполу приймається начальником або заступником начальника, який у рамках чинних внутрішніх процедур і своїх повноважень підписує відповідні документи.

Посадові особи НЦБ Інтерполу уповноважені розглядати запити правоохоронних органів України та іноземних держав щодо здійснення перевірок або розшуку осіб, предметів, транспортних засобів на міжнародному рівні і в Україні. Вони, зокрема, уповноважені давати оцінку отриманим матеріалам щодо відповідності їх законодавству, а також Статуту і Правилам МОКП – Інтерпол і приймати рішення про: направлення відповідного запиту за кордон, внесення відомостей до банку даних Організації або відмови у виконанні запиту правоохоронному органу України. Працівники НЦБ Інтерполу мають різні повноваження з цього приводу – знову ж таки, в рамках чинної організаційно-штатної структури.

Висновки. У контексті правового статусу посадових осіб НЦБ Інтерполу ми можемо зробити висновок, що його особливості зумовлені специфікою тих повноважень посадових осіб НЦБ Інтерполу, які безпосередньо стосуються питань міжнародного співробітництва правоохоронних органів України з використанням каналів Інтерполу та регламентуються Положенням про підрозділ, функціональними обов'язками працівників НЦБ Інтерполу, адміністративними нормативно-правовими актами, що врегульовують окремі питання міжнародного співробітництва каналами Інтерполу.

На наш погляд, обсягу наявних повноважень працівників НЦБ Інтерполу України достатньо для належного виконання тих завдань, що стоять перед ними. Але ми не можемо не говорити про можливі перспективи розширення цих повноважень, спрощення деяких управлінсько-адміністративних процедур, відмови від паперового документообігу за зразком країн Європейського Союзу. Однак реалізувати такі ініціативи на практиці може бути вкрай складно на рівні одного департаменту центрального органу виконавчої влади, оскільки, як питання організації документообігу в центральних органах державної влади України та їх структурних підрозділах, так і принципи організації управління в центральних органах виконавчої влади Укра-

їни регламентовані актами законодавства та підзаконними нормативно-правовими актами.

Список використаної літератури:

1. Положення про Національну поліцію, затвержене постановою Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2015 р. № 877. Урядовий кур'єр. 2015. № 207.
2. Закон України «Про державну службу». Відомості Верховної Ради. 2016. № 4. Ст. 43.
3. Малиновський В.Я. Державне управління: навч. посіб. К.: Атіка, 2003. 576 с.
4. Закон України «Про Національну поліцію». Відомості Верховної Ради. 2015. № 40–41. Ст. 379.
5. Наказ МВС України від 12 липня 2017 р. № 586 «Про затвердження Кваліфікаційної характеристики професії 5162 «Поліцейський (за спеціалізацією)».

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРА

Паніотов Євгеній Костянтинівич – аспірант Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука, заступник начальника Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Paniotov Yevhenii Kostiantynovych – Postgraduate Student of International University of Economics and Humanities named after Academician Stepan Demianchuk, Deputy Head of Department of International Police Cooperation of National Police of Ukraine

paniotov.eugene@gmail.com

